

† ТРЕТА НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ – КРЪСТОПОКЛОННА

Рече Христос на учениците Си: който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва. Защото, който иска да спаси душата си, ще я загуби; а който загуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси. Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? Или какъв откуп ще даде

човек за душата си? Защото, който се срами от Мене и от думите Ми в тоя преликовиден и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели. И рече им: истина ви казвам: тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила.

(Марк 8:34–9:1)

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

ЗА ЧЕСТНИЯ КРЪСТ

Каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? (Марк. 8:36)

Благослови, отче! Благочестиви християни, пророк Мойсей, като направи с тоягата си много чудеса пред фараона, изведе еврейския народ от Египет и го преведе през Червено море, като го раздели с тоягата си, където потопа фараона и войската му, като премина и удари морето накръст и водите му се събраха. И като ги водеше през пустинята, където нямаше капка вода, пак с тази тояга удари скалата, от която потече голяма река, която напои жадните евреи. Но каква бе тази тояга? Тя бе образ на спасителния животворящ Кръст Христов, който ни изведе от греха като от Египет, потопа духовния фараон (дявола) и изля за нас спасителна вода от Христовите ребра като от скала. Този честен Кръст, който е напоен с Христовата кръв, е за християните силно и непобедимо оръжие, с което побеждават всички грехове и дяволски хитрости, както казва днешното свето Евангелие.

ТЪЛКУВАНИЕ

След като изцери разслабения в Капернаум, Христос излязъл край морето, където намерил апостол Матей на митницата и го повикал след Себе Си. После, като отишъл пак в синагогата в събота и изцерил изсъхналата ръка на човека, пак отишъл към морето. И преминал в Гадаринската страна, където изцерил бесния, и като се върнал оттам, изцерил кръвоточивата жена, после нахранил пет хиляди души с пет хляба. И като излязъл в Кесария, почнал да предсказва Своите страдания на апостолите, как ще Го убият и как ще възкръсне на третия ден, на което апостол Петър ре-

къл: „Господи, не се предавай на мъки и смърт“, а Христос му казал сърдито: „Махни се от Мене, сатана, защото не мислиш за Божиите заповеди, а за човешките“, и тогава, като го повикал пред всички апостоли и пред народа, му рекъл: „Петре, ти Ме възпираш да не умра безчестно на кръст, но аз ти казвам, че нито ти, нито някой друг може да се спаси, ако не умре за правдата и истината. Защото такава смърт лесно завежда човека в Небесното царство“. И Христос не казал да вървим насилва след Него, а доброволно. „Който иска—рекъл—и обича доброто си, да върви след Мене, а който не иска, не го насилвам“. Защото който отиде някъде не по своя воля, като изчака удобен момент, пак се връща обратно и тогава не е достоен за

никаква награда. А когато отиде по своя воля, тогава е достоен за голяма награда. И Бог понеже е създал човека със собствена воля (самовластен), затова и не насилва никого, а казва: **Който иска да върви след Мене.** А какво означава—да вървим след Него? Това означава: правилно да вярваме в Христа и точно да спазваме Неговите заповеди, и не само да вярваме, но ако стане нужда, ра-

достно да пролеем и кръвта си и да претърпим страдание за Бога и за истината. Защото с живота Си Христос ни остави пример—да постъпваме и ние като Него. Затова казва: „Който Ми служи, да се отрече от себе си, да вземе кръста си и да върви след Мен, и да не се срамува и да изповядва, че аз съм разпнатият Христос“. Защото който вярва в Христа с ум, трябва и с уста да Го изповядва пред неверниците и нечестивите. А като казал, че има някои, които няма да умрат, докато не видят Божията слава, Христос казал това за тримата апостоли, пред

които се преобрази и им показа Божествената Си слава, с която ще дойде при Второто пришествие.

ПОУЧЕНИЕ

Но, християни, виждате ли днес честния Кръст по средата на Божията църква? Прибегнете всички към него като под някое листнато дърво на сянка и си починете от постническия труд. Тоест, погледайте този Кръст, на който Христос бе разпнат за нашите грехове, и помислете колко мъки претърпя Той на него, колко хули, присмех, обиди, плесници и заплюване, а ние, като не можем да изтърпим една горчива дума, как ще се наречем християни? Не чухте ли какво заповяда Христос днес в Евангелието? Той каза, че всеки, който иска да се нарече истински християнин, трябва да се отрече от себе си, да вземе кръста си и да върви след Него, тоест Христос иска да не жалим тялото си за правдата, но дори и да го мъчат и да го предадат на смърт, пак да не се отречаме от вярата си и от правдата. А да се отречем от себе си, ще рече—да се отречем от злото в нас и от несполучливите желания, които тялото иска, и да живеем чисто и безгрешно. А да вземем кръста си и да вървим след Христа, ще рече—да търпим и да постъпваме според Христовите заповеди, да не обичаме толкова много светските неща, да не се надяваме на светската слава, да не трупаме голямо богатство и така нататък. А да бъдем като апостолите, които ни показаха пътя към спасението ни; защото оставиха всичко и постъпваха точно според Христовите заповеди. И не само те, но и всички светии и праведници, и мъже, и жени, които претърпяха различни мъчения и смърт за Христа. Затова който не предаде душата си на смърт за вярата и правдата, не може да се спаси. Блажен е наистина този, който се предаде на смърт за Христа, защото лесно получава Небесното царство. Блажен е, който се отрече от светските дела, защото има Бога в себе си и като умре, отива на безкрайно веселие. Блажен е и който не се лакоми да събира много, а живее по апостолски; защото те нямаха нищо, а се хвалеха, че имат всичко: **нямаме нищо, а**

всичко притежаваме (2 Кор. 6:10); защото който изостави богатството си и стане сиромаш заради Бога, няма желание за светските гнили неща, а цялата му надежда е свързана с вечните Божии блага и с тази надежда получава радост вместо всичките светски блага, които няма. Защото, който няма нищо в своя власт, той няма и желание за нищо, а който няма желание за нищо, е най-богат и по-блажен от богатите; защото при богатия колкото повече се увеличава имуществото му, толкова повече се увеличава и желанието му за още, затова той е по-беден и от сиромаш. А който е благодарен за многото или малкото, което има, е най-богат и най-блажен.

О, вие, всички сиромаси, бъдете благодарни за това, което имате, пък било то само едно голо здраве, и не бъдете лакоми за много, ако искате да получите вечното блаженство, което е приготвено за добрите и благодарни хора. А вие, богатите, не се скъпете толкова много, а отделяйте и за сиромасите от дареното ви от Бога богатство, заради душите ви, та да се уподобите и вие на Христа, Който много обича сиромасите и ги нарича Свои братя (**Мат. 25:40**); защото и Самият Той стана сиромаш и се смири, за да ни остави пример да правим като Него. Затова сме длъжни, както Самият Той казва, да вземем кръста си и да вървим след Него, тоест да вървим по Неговите заповеди, с пост, молитви, милостиня, търпение и покаяние. Защото не знаем в кой ден и час смъртта ще дойде при нас и в какво ще ни завари—в добро или в зло. Ами ти, о, наша грешна душо! Докога ще лежиш заробена в мръсни грехове? Стани, стани, грешна душо, вземи властта си като кръст и покори тялото като роб, пък върви по Божиите заповеди и осъществи делата на всички добродетели, та да влезеш и ти в Божията слава и в светлината на праведните, в Небесното царство, което е приготвено за теб преди сътворението на света от Всеблагия Бог, **Нему слава във вечните векове, Амин.**

Св. Софроний, Епископ Врачански, „Поучително Евангелие“, Славянобългарски манастир „Св. вмчк Георги Зограф“

• ЖИТИЯ НА СВЕТИИ •

ЖИТИЕ НА СВЕЩЕНОМЪЧЕНИК АВРАМИЙ БЪЛГАРСКИ

1 АПРИЛ

След като Стара велика България на кан Кубрат станала арена на кървави междусобици между привържениците на рода на Кубрат и синовете му—Дуло и мощния род Ашина, една част от старите българи, во главе с големия брат на нашия първовладетел Аспарух—Батбаян, се покорили на Ашина и скоро тяхната държава започнала да се нарича Хазария, макар жителите ѝ да знаели, че са българи и езикът и обичаите им останали български до края на съществуването на Хазарската империя. Друга част се оттеглила на югоизток и в поречието на реките Волга и Кама основали Волжка България или Волжски Болгар. Днес само името на река Волга пази паметта за величието на

тази българска държава. В десети век владетелят на Волжски Болгар бил подлъган да приеме исляма от пратениците на Арабския халифат, под предлог, че арабите ще построят много крепости и с войска ще помогнат на волжките българи да се отбраняват от своите доскорощни събрата—хазарите.

Мъченик Авракий се родил във Волжка България и бил възпитан в мохамеданската вяра, която изповядвали неговите сънародници. Той бил богат човек и се занимавал с търговия. Бил привикнал към светските блага, но винаги оказвал гостоприемство на странници и бедни.

По Божията воля Авракий се убедил в лъжливостта на мохамеданското учение и в истинността на християнската вяра и станал истински християнин. Изповядвайки Христовата вяра, той станал омразен за своите сънародници-мюсюлмани.

Веднъж като отишъл за търговия в град Велики Болгар, започнали да го убеждават, а после и да го принуждават да се отрече от Христа. Авракий не се поддаде на заплахите. Тогава го затворили в тъмница за дълго, а по-късно, като видели неговата непреклонност, отсекли му първо ръцете, после нозете и накрая—главата.

Свети Авракий загинал мъченически на 1 април 1229 година. Християните в града благоговейно погребали тялото му в

християнското гробище на Велики Болгар.

Виждайки, че на гроба му стават чудесни изцеления на болни християни, хората разказали за това на княз Георги Всеволодович. След една година тялото на мъченика било пренесено в град Владимир, където князът и семейството му, Владимирският епископ Митрофан, духовенството и народът посрещ-

нали мощите на св. Авраамий и ги положили в църквата „Успение на Пресвета Богородица“ на 6 март 1230 година.

Паметта на св. Авраамий Българин се почита от нашата Църква от древност.

© *Жития на светите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите („Четъи-Минеи“) на св. Димитрий Ростовски*

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

НЕОБХОДИМО Е ДА СЕ МОЛИМ ЗА ВСИЧКИ

(Продължение от бр. 392)

Когато се молиш, старай се да се молиш повече за всички, отколкото сам за себе си, и по време на молитва живо си представяй всички хора заедно с тебе като едно тяло, а всеки поотделно — като член на Христовото тяло и твой собствен член: *понеже сме членове един другиму* (Еф. 4:25); моли се за всички така, както се молиш за себе си, със същата искреност и топлина; техните немощи и болести считай за свои немощи и болести; тяхното духовно невежество, греховете и страстите им — като свое невежество, свои грехове и страсти; многообразните им изкушения, напасти и скърби — като свои изкушения, напасти и скърби. Такава молитва Небесният Отец приема с голямо благоволение — този общ на всички всеблаг

Отец, у Когото няма лицепримание (Рим. 2:11 — слав.), нито сянка от промяна (Иак. 1:17) — тази Любов, която няма граници, обемаща и съхраняваща всички твари.

Когато сме на молитва, трябва да помним, че ние сме членове едни на други и трябва да се молим за всички, както казва и в молитвата Отче наш. Пример за това са апостолите и всички светии. Ако помниш това и се молиш за другите, то и светите Ангели ще се молят за нас, като членове на едното Христово Царство, на една Църква, на едно тяло. *С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери* (Мат. 7:2).

(Следва)

Свети праведни Иоан Кронщадски, „МОЛИТВОСЛОВ“

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

СВ. ПАИСИЙ СВЕТОГОРЕЦ: ВСЕКИ ИСКА ДА ПРАВИ ГРЕХОВЕ И В СЪЩОТО ВРЕМЕ БОГ ДА БЪДЕ ДОБЪР С НАС

Хората, които са се отдалечили от Бога, са винаги неутешими и измъчвани от съмнения.

Който няма вяра в Господа и в живота в бъдещия век, остава неутешим и подлага на осъждане своята безсмъртна душа. На който господар служи даден човек, от него и ще получи отплата. Ако човек слугува на господаря на мрака, то той ще направи живота ви черен оттук насетне. Ако човек е подчинен на греха, то той ще получи дължимото си от дявола. Ако човек се труди да върши добри дела, той ще бъде възнаграден от Христа. А който работи за Христос, ще светне толкова ярко, ще се възрадва. Ала ние казваме: *„Дали не загубихме, като работихме за Христа?“*

Но това е толкова ужасно. Нима не виждаме жертвата на Христос заради човеците! Христос бе разпнат за нас, за да ни освободи от греха, за да направи човешкия род отново чист. Какво направи Христос заради нас? А какво правим ние за Него?

Всеки иска да прави грехове и в същото време Бог да бъде

добър с нас. Нека ни прощава, а ние да грешим. Ние, с други думи, искаме да правим каквото поискаме и желаем Той да ни прости... Хората нямат вяра и поради това грехът ги влече. Всеки грях започва от тук, от неверието.

Те не вярват в другия живот, не се трогват от нищичко. Те се отнасят неправилно с хората, изоставят своите деца...

Случват се неща, които са сериозни грехове. Дори св. Отци не са предвиждали подобни грехове спрямо Светите Каноци — подобно на Содом и Гомор, когато Господ рекъл: *„Ще слеза и ще видя, дали постъпват тъйкмо тъй!“*

Ако хората не се покаят, ако не се върнат при Бога, те губят вечния живот. На човека трябва да се помогне, за да разбере

по-дълбокото значение на живота, да дойде на себе си, за да получи божествената утеха. Нашата цел за човека е да расте духовно, не само да не извършва грях.

Източник: www.predanie.bg

• ДЕТСКИ СВЯТ •

КРЪСТЪТ НА ЖИВОТА

— **З**ащо наричаме живота си тежък кръст, татко? — Виж, — отговорил бащата, държейки в ръце две пръчици. — По-късата пръчица е нашата грешна човешка воля; а по-дългата е Божията воля, Христовата воля. Ако поставим късата пръчица, нашата воля, направо на Божи-

ята воля, получаваме кръст; но ако наложим пръчиците една върху друга, ако слеем волята си с Божията, вече няма кръст. Старай се винаги твоята воля да съвпада с Божията воля.

Автор: **Св. Игнатий Брянчанинов**

• ДЕТСКИ СВЯТ •

ГОРДЕЛИВАТА ПЕПЕРУДА

БАНАТСКА НАРОДНА ПРИКАЗКА

Сега тя хвърчала от цвят на цвят, от клонче на клонче, танцувала във въздуха, та всички да я гледат и да и се любуват. Ненадейно, ето че съзряла в тревата да пълзи една гъсеница. Красавицата я погледнала с погнуса и изрекла:

— Жалко червейче, махни се по-скоро от очите ми! Виж мене, колко съм прекрасна! Събрала съм върху крилата си краски-те на всички цветя. С тях летя високо-високо във вишното небе, слънцето достигам.

Гъсеницата вдигнала глава, погледнала горделивката със зелените си очи и отвърнала скромно:

— Како, защо ме обиждаш с такива високомерни слова? Ами че ругаейки ме, ти себе си унижаваш. Защото до не отдавна и ти си била гъсеница, а и твоите деца ще бъдат такива като мен.

Да! Прелестната пеперуда била забравила своето рождение. Защо да се чудим, когато това често се случва и с човека?

Източник: www.prikazkite.blogspot.com

Ето че и в дивата гора пристигнала царица Пролет. Откъдето поминала, дървесата се раззеленили, тревата избуяла, птичките в хор запели, пчелички и бръмбарчета зажужали; събудили се и горските ручейчета. Въздухът се изпълнил с дъх на цъфнали цветя и билки.

Всред това всеобщо оживление хвърчала нагоре-надолу, обзета от луда радост, една пеперуда. Крилата ѝ — обагрени с всички цветове на дъгата, тялото — стройно и кръшно. Наистина тя била толкова красива, че цветята охотно разтваряли чашките си, за да вкуси хубавицата от техния нектар. Дали от цветния сок, дали от прозрачния въздух или от топлиите слънчеви лъчи, на пеперудата главичката и се замаяла — също като да е пияна (Аз пък мисля, че причината за нейното неудържимо веселие е комай по-друга: оглеждайки се в малката локвичка, която се била образувала във вдлъбнатината, останала от копитото на сурия елен Рогачко, видяла се колко е хубава и душичката ѝ се преизпълнила с гордост).

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

31 МАРТ

† 3 Неделя на Великия пост Кръстопоклонна.
Преп. Ипатий, еп. Гангърски. Гл. 3, утр. ев. 11, ап. Евр. 4:13—5:6 (с. 329)
лит. ев. Мк 8:34—9:1 (Вас. лит.) (Тип. с. 433)

1 АПРИЛ

Преп. Мария Египетска.
Св. свщмчк Авраамий Български

2 АПРИЛ

Преп. Тит Чудотворец

3 АПРИЛ

Преп. Никита Изповедник, игумен Мидикийски (Презд. лит.) (Тип. 436)

4 АПРИЛ

Преп. Йосиф Песнописец и Георги в Малая.
Св. свщмчк Никита Серски

5 АПРИЛ

Св. мчци Теодул и Агатопад (Презд. лит.) (Внасяне на светия Кръст) (Тип. с. 436) (Вечерта Малко повечерие с Богородичен канон и акатист IV статия)

6 АПРИЛ

* Успение на св. Методий Славянобългарски.
Св. Евтихий, патр. Константинополски. Св. мчци Тимотей и Диоген. (Злат. лит.) (Тип. с. 265)

2019

ЦЪРКОВНОТО НАСТОЯТЕЛСТВО
ПРИ ХРАМ „СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЯ“
С ПРЕДСТОЯТЕЛ ИКОНОШ ЕМИЛИЯН КОСТАДИНОВ,
НАЙ-СЪРЕДИНО ЦОЛИ ВСИЧКИ БЛАГОЧЕСТИВИ
ХРИСТИЯНИ ДА ПОПОМОГНАТ ДОВЪРШВАНЕТО
НА НОВОИЗГРАЖДАНЯ
НА СЕХРАМ „СВЕТО БЛАГОВЕЩЕНИЕ“

Дарения се приемат
по банкова сметка:
IBAN: BG50UBBS80021090315830
BIC: UBBSBG6F
Обединена българска банка

Енорийският лист се издава с благословията на
предстоятеля на храма — иконом Емилиян Костадинов
Адрес на редакцията:
гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“
www.svetiilia.bg